

Následující sbírku dopisů, svědectví a výpovědi zkompletoval a schválil Myxir, nejvyšší knihovník řádu Mágů Vody, na žádost Miltena, nejvyššího představeného řádu Mágů Ohně, s cílem nalézt lék na nezastavitelnou chorobu zvanou „Sildenská kletba“

Všechna časová data a geologické lokace původu listin jsou jen přibližný odhad přidáný pracovníky knihovny z důvodu archivace dokumentů

20 let po znovudobytí Vengardu
Vengard

Milý příteli,

ano, myslím, že by to šlo. Sice se mi nelíbí, kam tvůj plán směřuje, ale myslím, že bych ve Vengardské knihovně mohl najít nějaké dokumenty týkající se objevení a zmizení Khorinisu. Ptám se ale sám sebe, jestli je pravda o tvých předcích opravdu tak důležitá, abys kvůli ní riskoval svůj život. Některé věci by měly zůstat zapomenuty.

Než se pustím do prohledávání archivu, tak jsem se na oslavě králových narozenin setkal s mistrem paladinem z Trelisu, který byl ve výpravě legendárního Lorda Hagena na Khorinis. Posílám ti hrubý přepis toho, co mi o bitvě o Khorinis řekl. Měj prosím na paměti, že to je již starý pán a měl více než dost připito.

Brzy se znovu ozvu.

Mág Ohně
Cornilus

Ze svědectví ctihodného Lorda Martina, velitele paladinských sil Trelisu

Khorinis? Jak může kluk jako ty něco vědět o Khorinisu? To místo je prokleté! Vždycky bylo! Už skoro čtvrt století na něm straší moji muži. A žádní bohové jim už nepomůžou.

Co tak koukáš? Předtím, než jste se všichni začali bratříčkovat s těmi bestiemi, tak jsme s nimi vedli válku! Svatou válku! Bylo to naše právo. Naše povinnost. A co z toho? Teď těm hnusům dovolíte chodit mezi námi jako by se nic nestalo?

Poslal bych vás tam všechny! Abyste zažili to, čím jsme si prošli my! Bylo nás skoro padesát. Chtěli jsme osvobodit náš hrad uprostřed nepřátelského teritoria. Nedostali jsme se ani přes ten prokletý průsmyk. Přežilo nás šest. Vrátili jsme se do města, ale dlouho jsme tam nevydrželi. Věděli jsme, že nemáme šanci. Kdybys slyšel to ticho. Ticho před bouří. Město bylo prázdné. Všichni se schovali. Kdo se nevešel na loď, ten se zavřel doma. Někteří se vydali ven z města. Blázní. I příroda sama v tichosti čekala na náš střet.

Stačilo, aby se objevily první obrysy nepřátel. Lord Andre, náš nový velitel, zavelel k ústupu.

Milý příteli,

našel jsem nějaké oficiální paladinské listiny, které se týkají objevení a kolonizace ostrova. Na jejich základě jsem dopátral i část deníku z druhé výpravy na ostrov.

Obávám se, že z nich nebudeš moc šťastný.

Mág Ohně
Cornilus

Útržky z oficiální zprávy paladina Filiandra o průběhu 1. výpravy na ostrov Khorinis

...Rád bych se také pozastavil a znovu zkritizoval rozhodnutí vedení zahrnout do výpravy i civilní obyvatelstvo. Takzvaní dobrodruzi byli první oběti naší výpravy. Umírali dlouho a bolestivě na neznámou chorobu. Další civilisté na výpravě hrubě porušili kázeň a dovolili si odporovat mým příkazům dopřát mužům milosrdnou smrt. Paladin Razek nás zradil, rozhodl se dezertovat a postavil se na stranu civilistů. Jako správný vůdce jsem naštěstí situaci vyřešil a rozhodl se uspořádat expedici do nitra ostrova s cílem nalézt příčinu nemoci. Bohužel jsem ji nemohl vést já, proto jsem zvolil odborníka, pana Tilla, aby expedici vedl. Razek se rozhodl přidat. Nepíše se mi to dobře, ale tato skupina byla druhá ztráta, kterou jsme na ostrově utrpěli. Přemlouvat jsem Razeka, aby do těch lesů nechodil...

...Přepadení přišlo znenadání. Skřetí přesila na nás zaútočila během večeře. Kapitán byl naštěstí na lodi a byl připravený odplout. Byl to zbabělec, který se bál vkročit na ostrov nebo hrdina, který tušil, že budeme muset rychle ustoupit? Povedlo se mi skřety zdržet dostatečně dlouho, aby se všichni, včetně mě, stihli nalodit...

...Probudil jsem se na lodi Varantských obchodníků, kteří mě a část nákladu zachránili. Za odpovídající cenu mě odvezli sem, do Vengardu...

Útržky z oficiálního hlášení ze 6. oficiální výpravy na ostrov Khorinis, sepsal velitel výpravy paladin Zigard

...Celé naše vojsko se vylodilo během prvního dne. Tábor jsme rozbili na Filiandrově pláži...

...Vyrazili jsme proti skřetům. I přes jejich přesilu jsem věděl, že vyhrájeme. Měli jsme na svojí straně Innosovu sílu...

...Skřeti, neznalí umění války, nám vyšli naproti. Střetli jsme se v lese nedaleko jejich města. Jejich primitivní zbraně neměli proti nám šanci...

...Jejich kouzla nebyla jako nic, co jsem do teď viděl. Muži se z ničeho nic zastavovali a bolestí padali k zemi bez toho, aby se jich kdokoli fyzicky dotkl...

...Ale vyhráli jsme. Zbabělci se dali na útěk...

...Do chrámu uprostřed města. Hala a jeho skupina dobrodruhů našli lidské ostatky. Podle zprávy, která ležela opodál, určili, že jedna kostra patří Matysovi, veliteli druhé výpravy na ostrov. Ostatní jsme nedokázali identifikovat...

...Několik dnů poté se mezi muži rozmohla neznámá choroba. Muži se sami hyzdili, nechali si usekávat končetiny, vypíchávat oči a vyrážet zuby, jen aby se zbavili bolesti, kterou jim tato nemoc přiváděla...

Z deníku dobrodruha Matyse o 2. oficiální výpravě na ostrov Khorinis

1. den na ostrově

Podle Filiandrových instrukcí přistála naše loď blízko tábořiště jeho původní výpravy. Těžko uvěřit, že to už jsou 2 roky.

Vše tu zůstalo tak, jak popisoval. Ale zaráží mě jedna věc. Filiandr popisoval, že tu bylo celkem 5 mých "kumpánů", ale koster jsme našli 6. Jedna ležela kousek od stanu, kde jsme našli zbytek. Možná se Filiandr spletl?

2. den na ostrově

Jak jsem se bál. Nic moc použitelného se tu najít nedá. Všechno dřevo ztrouchnivělo, zbytek zplesnivěl. Našel jsem zbytky dopisu, který musel napsat Ford. Bohužel je jeho velká část nečitelná. Zmínil se v něm o skřetíh měst. Rád bych ho viděl na vlastní oči.

3. den na ostrově

Začal jsem s ostatními řešit expedici s cílem najít ono skřetí město. Pár dní nám ještě potrvá, než postavíme základní tábor, pak se vydám hledat město. Klidně sám.

10. den na ostrově

Trvalo to asi týden, než jsme dokončili všechny přípravy, ale dnes jsem se konečně vydal na delší průzkum. Sám. Došli jsme k závěru, že jeden člověk se spíše dokáže vyhnout skřetům. Zatím jsme měli štěstí a na žádné nenarazili. Vlastně... nenarazili jsme na ani na žádná divoká zvířata. Na ostrově je podezřelý klid.

13. den na ostrově

Jsem blízko. Dnes okolo mého úkrytu prošla skřetí hlídka. Skřeti vypadají zvláštně. Divoce. Necivilizovaně. Ale přesto mocně. Zlomeně, ale s hrdým krokem a rozhodným výrazem v obličejích.

15. den na ostrově

Povedlo se mi dorazit ke skřetímu městu. Vůbec se netěším na cestu zpátky. Plazil jsem se průsmykem, kde měli skřeti malou základnu. Podle zvířecích kůží, které se všude okolo válely, odhaduji, že se jednalo o základnu lovců. Musel jsem projít lesy, ve kterých jsem viděl monstra, která nikde v Myrtaně nejsou. Až budu mít čas, tak je víc popíšu. Teď se snažím najít cestu do města, abych si ho lépe prohlédl.

21 let po znovudobytí Vengardu
Vengard

Milý příteli,

po několika měsících ti posílám menší svazek dokumentů vztahujících se k výpravám na ostrov Khorinis. Našel jsem další deník. Také se mi povedlo nalézt hrubý přepis dopisu, který popisuje Matys ve svém deníku. Vůbec si nedokážu představit, co za hrůzy se tam dělo.

A ano, knih o prastarých artefaktech najdu několik tuctů, podívám se o nějakých zmínkách o těchto maskách.

Nakonec přikládám i pár dobových letáků. Moc toho neřeknou, ale myslím, že bys je mohl vidět.

Mág Ohně
Cornilus

Z deníku výzkumníka Tilla o 1. oficiální výpravě na ostrov Khorinis

12. den výpravy na ostrov Khorinis

Zítra konečně dorazíme na ostrov. Podle kapitána bychom měli jeho obrys vidět už brzy ráno a ke břehu bychom se měli dostat ještě před večerem. Nemůžu se dočkat. Už nikdy nebudu cestovat lodí. To houpání mi nedělá dobře. A Ford a jeho banda dobrodruhů si mě kvůli tomu dobírají. Já ale prostě nejsem stavěný na takovéhle výpravy. Škoda, že jsem to musel zjistit až po zahájení cesty.

13. den výpravy na ostrov Khorinis

Konečně máme pevnou zem pod nohama. Propletli jsme se mezi skalami obepínající ostrov a zakotvili jsme na západním břehu ostrova. Už když jsme připlouvali ke břehu, tak jsem ve vodě viděl stvoření, která se nikde jinde nevyskytují. Fascinující. Sice to není zrovna můj šálek kávy, ale Halar se tu určitě zabaví. Jestli přežiju cestu zpátky přes vodu. Chybí mi Geldern.

14. den výpravy na ostrov Khorinis

Dnes jsme měli možnost si konečně pobřeží pořádně prohlédnout. Musím říct, že měním na Forda názor. Dnes jsme společně zajišťovali hranici okolo našeho provizorního tábora a celou dobu jsme společně snili nad tím, kdo by mohlo vypadat budoucí město. Dokonce jsem tu našel i kousky zvláštní horniny. Nevypadá jako nic, co jsem doposud viděl na našem kontinentu. Pár kousků jsem si vzal na pozdější zkoumání. Těším se, až je prozkoumám ve svojí laboratoři.

15. den výpravy na ostrov Khorinis

Nejsme tu sami! Před chvílí nás jeden člen Fordovy skupiny, který hlídkoval okolo tábora, upozornil, že nás z nedalekého pahorku sleduje skupina lidí. Přes tmu jsme neviděli, co byla skupina zač. Jejich siluety byly děsivé. Možná to nebyli lidé. Co když je ostrov plný démonů?

18. den výpravy na ostrov Khorinis

Je to už několik dní, co Ford a jeho skupina odešla hledat skupinu, kterou jsme viděli tehdy v noci. V táboře vládne špatná nálada. Kapitán a jeho posádka se přesunuli zpátky na loď a na ostrov odmítají vstoupit. Velitel Filiandr nechal okolo tábora postavit dřevěnou bariéru, kterou následně posvětil svou paladinskou magií, aby nás chránila před nepřáteli. Pomáhal jsem se stavbou a každý večer padl vyčerpáním, proto jsem neměl čas zapisovat svoje poznatky z cesty.

21. den výpravy na ostrov Khorinis

Fordova skupina se vrátila. A přinesla znepokojivé zprávy. Na ostrově žije klan skřetů. Podle Forda se ale liší od skřetů, kteří žijí na severu. Připadají mu primitivní. Jejich totální oddělení od zbytku skřetů muselo způsobit jakési zamrznutí jejich kultury.

23. den výpravy na ostrov Khorinis

Stalo se něco zvláštního. Fordova skupina onemocněla. Netušíme proč. Všichni trpí vysokými horečkami. Filiandr jim nařídil karanténu, aby se nenakazil i zbytek výpravy.

26. den výpravy na ostrov Khorinis

Stav Fordovy skupiny se rapidně horší. Jejich kůže je krvavě rudá, místy popraskaná. Všem vypadaly skoro všechny vlasy. Co mi ale nejde do hlavy je fakt, že se nikdo jiný nenakazil. Co se jim stalo?

29. den výpravy na ostrov Khorinis

Nemůžu to vydržet. V noci nás všechny budí bolestné skučení Fordovy skupiny. Včera si jeden z nich chtěl uhryznout ruku. Další si vyškrábal obě oči. Ford už nejspíš umřel. Nevládám to. Chci domů.

30. den výpravy na ostrov Khorinis

Dnes jsme měli velkou debatu ohledně Fordovy skupiny a budoucnosti výpravy. Filiandr chce všem zbylým dobrodruhům dopřát důstojnou smrt. Ale všichni kromě mě se bojí do jejich stanu chodit a já

nikoho zabíjet nebudu. Navrhl jsem jiné řešení. Nikdo z nás se nenakazil. Museli se nakazit během jejich expedice. Pokud zjistíme, co se stalo, tak můžeme ještě posledním dobrodruhům pomoci. Nebo se alespoň připravit na to, co nás čeká v nitru ostrova. Proto jsem se rozhodl uspořádat vlastní expedici po stopách dobrodruhů. Nesnáším se za to, ale tohle je jedinečná vědecká příležitost.

46. den výpravy na ostrov Khorinis

Co se stalo? Nakonec jsem nešel sám. Přidal se ke mně ještě paladin Razek a člen posádky William. Bohužel jsme neměli moc času se seznámit. Neuběhl ani den od začátku naší expedice. Přepadli nás na lesnatém kopci kousek za naším táborem. Jako kdyby na nás čekali. Během potyčky jsem se skutálel dolů ze stráně. To mi zachránilo život. Skřeti se ani neobtěžovali mě jít hledat. Ani se jim nedivím. Měl bych být mrtvý. Nemůžu pořádně chodit, jsem odřený po celém těle a nejspíš mám i zlomených pár kostí. Jak to, že si ze mě žádná šelma neudělala odpolední svačinku?

Nevím, kolik dní mi to zabralo, ale jsem zpátky v táboře. Nikdo tu není. A nevypadá to, že by výprava odešla dobrovolně. Jsou tu stany, naše věci, můj deník, do kterého teď píšu, ale i Fordova skupina. Teda jejich děsivé pozůstatky.

47. den výpravy na ostrov Khorinis

Slyším je. Jejich kroky, jejich dech, cítím jejich oči, jak se na mě dívají, i když jsem schovaný ve svém stanu. Ví o mně! Nebo mě jenom hledají? Slyším, jak si šeptají. Nerozumím jejich řeči, ale vím přesně, co chtějí. Mě!

Dnes k ránu jsem se vyplížil ze stanu a šel jsem zkontrolovat Fordův stan. Hledal jsem jídlo a pití. Místo toho jsem u něj v brašně našel zlatou masku. Vypadala jako rohatá přilba. A pak přišli! Nejdřív jsem slyšel jejich hlasy. Rychle jsem dokulhal zpátky do svého stanu. Nevycházím odtud.

48. den výpravy na ostrov Khorinis

Mám hlad. Nedokážu se udržet při vědomí. Mám horečky. Ať mlčí!

49. den výpravy na ostrov Khorinis

Pálí mě kůže. Potřebuji vodu. Pořád je slyším. Chtějí mě. Vědí, co se děje. Slibují, že všechno bude dobré. Že se vrátím domů. Zítra jim dám šanci.

Část zachovalé neodeslané zprávy dobrodruha Forda ze Sdružení dobrodruhů Myrtany, objevil dobrodruh Matys během 2. výpravy na ostrov Khorinis

Pánové,

nikdo neuvěříte, co se stalo! Tuto zprávu vám píši z místa, které si nikdo z vás nedokáže představit. Ze skřetího města!

Jak jsme se sem vlastně dostali? Vydali jsme se na průzkum ostrova. Brzy jsme narazili na malou skupinu skřetů. Nebyli nepřátelští. Naopak. Přijali nás velice vlídně. Nejspíš nás mají za bohy.

Setkali jsme se s jejich vůdcem. Neuvěříte, co dokáže za věci. Umí pohnout věcmi jenom pomocí svojí mysli. Uspí člově... (část zprávy je nečitelná)

Nerozumíme jejich řeči, ale dok... (část zprávy je nečitelná)

...zlatou masku znázorňující ja... (zbytek zprávy je nečitelný)

Náborový leták (přepis textu)

1 rok po znovudobytí Vengardu

Je čas si vzít zpět Khorinis!

Přihlaste se v nejbližších kasárnách a buďte součástí dějin! Zbavíme svět jednou provždy těch krvelačných bestíí!

Na vědomost se dává, že koruna nabízí všem zájemcům vlastní půdu a 1000 zlatých, pokud se přestěhují na nově kolonizovaný ostrov Khorinis.

21 let po znovudobytí Vengardu
Vengard

Milý příteli,

doufám, že jsi v pořádku. Slyšel jsem, že v Cape Dun vládne silná protiskřetí nálada. I tady u nás to není zrovna nejlepší. Některé podobně smýšlející lidi označují za „přátele skřetů“ a „zrádce koruny“. Obávám se, že záhada, kterou postupně odkrýváme, těmto názorům moc nepomůže.

Neuvěříš mi, co se mi povedlo najít. Poslední záznam z Matysova deníku. Nevím, proč nebyl u zbytku jeho deníku, ale náhodou jsem na něj narazil při hledání informací o té zlaté masce.

Také jsem našel pár dokumentů o Filiandrovi a Zigardovi. Nic nového, jen to potvrzuje jejich hlášení.

Mág Ohně
Cornilus

Poslední záznam z deníku dobrodruha Matyse, nalezen v posvátném skřetím chrámu během 6. oficiální výpravy na ostrov Khorinis

Nedokážu se z tohotohle prokletého chrámu dostat. Od chvíle, co jsem z podstavce před vchodem omylem shodil tu zlatou cetku a ve spěchu ji sebral, když jsem slyšel, jak se blíží stráž. Zavřeli mě tu snad?

Dochází mi voda. Jídlo mi došlo včera. Z vlhkosti a plísně mi na kůži vyrašila zvláštní vyrážka. Je tu strašné dusno a špatně se mi dýchá. Slyším, že si pro mě jdou.

Úryvky z knihy O artefaktech dob minulých, autor neznámý

...Už když jsem jako otrok kopal pro skřety prastaré artefakty v Geldernu, tak mě tyto všední předměty nevšední moci fascinovaly. Po útěku od skřetů jsem se dostal až na sever, kde jsem v nehostinných ledových pustinách ztratil. Nalezl jsem útočiště ve starodávné kobce...

...Mezi moje největší zájmy ale patří artefakty skřetí kultury na ostrově Khorinis. Jejich artefakty jsou spojeny s uctíváním démona Spáče, kterého nejspíše považovali za boha. Z různých artefaktů (obrázky 11 až 15) můžeme vidět, že se pokoušeli vymodelovat právě podobu tohoto démona. Některé zdroje uvádí, že artefakty byly prokleté a přiváděli jejich držitele k šílenství...

...Nutno také podotknout, že se velké množství těchto artefaktů ztratilo, když byli lidé z ostrova vyhnáni. Spekuluje se o velkém chrámu zasvěceném tomuto démonovi, ve kterém se nachází doposud neviděné a ztracené artefakty...

Dopis adresovaný paladinovi Filiandrovi, bývalému veliteli paladinského řádu

cca 600 let před znovudobytím Vengardu

Příteli,

dokázali jsme to. Khorinis je náš. Vyhladili jsme ten bezbožný klan z povrchu zemského. A o ty, co přežili naše tažení, se postará místní fauna.

Kéž by si tam mohl být, ale chápu, že máš hodně povinností ve Vengardu.

Těším se, až k vám naše výprava dorazí. Přivezli jsme hromadu pokladů.

Zigard

Útržek z lodního deníku lodi Promethi

Dnes k nám po hladině doplulo několik beden označených paladinským erbem. S vidinou velkého zisku, pokud bychom samozřejmě všechny věci vrátili paladinskému řádu, jsme sledovali cestičku z beden, prken a kusů lodi. Nemuseli jsme k vraku přijet, abychom věděli, že došlo k neštěstí. Včerejší bouřka si připsala další zářez.

Z vraku se nám dokonce povedlo vylovit i jednoho živého paladina. Blázen se dokázal na hladině udržet i v plné zbroji. Paladinové opravdu nejsou normální lidé...

Dopis adresovaný mágovi Cornilovi

cca 24 let po znovudobytí Vengardu
Cape Dun

Drahý Cornile,

děkuji ti za veškerou pomoc při hledání pravdy o mém klanu. Myslím, že za Sildenskou epidemii může jeden ze Spáčových artefaktů.

Určitě chápeš, že se tam musím vypravit. Musím najít to město. A zničit zbytek těch prokletých artefaktů. Práví bohové nás opustili a ti falešní toho dostatečně využívají. Myslím, že část Spáče je pořád naživu a ukrývá se někde na ostrově. Musím ho zničit. Musím svůj klan očistit.

Shat-Pak

Dopis adresovaný Sdružení dobrodruhů Myrtany, nalezen v pokoji Mága Ohně Cornila po jeho smrti během protiskřetích povstání

cca 24 let po znovudobytí Vengardu
Vengard

Vážení,

žádám Vás o pomoc. Nedávno jsme s mým přítelem studovali historii Khorinisu. Můj přítel věří, že se na ostrově ukrývá velké zlo, které ohrožuje nás všechny. Vydal se tam, aby se mu postavil.

Proto bych Vás chtěl poprosit o pomoc. Vy máte prostředky i zkušenosti, abyste se na ostrov vydali a pomohli mu. Bojím se o něj.

Nemůžu Vám toho na oplátku moc nabídnout, ale můžu Vás ujistit, že pokud mého přítele zachráníte, dám Vám vše, co mám.

Mág Ohně
Cornilus